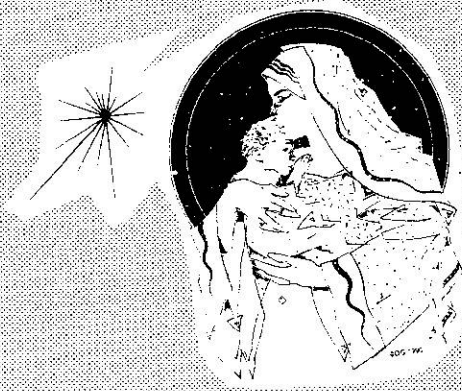

KINH THÁNH:

Tiên phong về y học trước khi y học chào đời!

Ngày nay, cứ mỗi khi nghe bàn về Kinh Thánh, đa số người chưa tìm hiểu kỹ lưỡng thường không thích lắng nghe nhiều, cho rằng đây là một đề tài không có gì hấp dẫn và lại vô ích nữa. Thế nhưng, nếu có ai chân thành và chịu khó tiếp thu ý kiến, người đó sẽ chợt nhận thấy, hay đúng ra khám phá được rằng quyển Thánh Kinh, từ bao ngàn năm xưa, đã nói về những điều mà loài người chỉ mới biết được gần đây thôi, hoặc thậm chí sẽ khai sáng trong tương lai nữa kia. Trong số những lãnh vực quan hệ, quyển sách ấy đã nói về những sự kiện lịch sử đã xảy ra và sẽ xảy ra, về nghệ thuật thống trị, về thiên văn, về môi trường, về thiên nhiên, về tâm lý học, về sinh lý học — và về y học!

Kinh Thánh là một pho

sách chép cho sự sống. Có thể nói không hề có một tác phẩm hay tài liệu nào thuyết luận một cách bao la và sâu đậm đến thế về các sắc thái của sự tồn tại nhân loại. Một sức khỏe tráng kiện góp phần bảo toàn sự sống; chính vì thế, ta không lấy làm ngạc nhiên khi bắt gặp trên những trang Kinh sờn vàng theo năm tháng ấy bao nhiêu nguyên tắc liên hệ trực tiếp đến sức khỏe con người. Nhiều phen, pho sách đã nhắc đến những chứng bệnh như phong cùi, trĩ, thủy thũng (hydropisie) và chứng đau dạ dày. (Phục truyền luật lệ ký 24:8; 28:27; Luca 14:2, I Timôthê 5:23)

Cho dầu Kinh Thánh không hề được viết ra với mục tiêu như thể một sách y khoa, thế nhưng những dữ kiện nó nêu ra đều luôn hiệu quả và đúng

với khoa học. Thán phục khôn xiết về cơ thể loài người, một soạn giả Thánh Kinh (David) đã chép trong Thi Thiên 139:13-16 như sau: “Vì Ngài (Chúa Trời Giê-hô-va), Ngài đã tạo ra tâm dạ của con. Ngài cất che con trong bụng mẹ. Con xin ngợi ca Ngài, bởi một cách thần kỳ, con đã được tạo nên trong tuyệt vời. Công trình của Ngài ôi huyền diệu và lòng con luôn ý thức được điều ấy. Xương tủy con không hề bị che khuất dưới mắt Ngài lúc con được hình thành trong kín đáo, lúc con được dặt nên trong những vùng thấp nhất của đất này. Mắt Ngài nhìn thấu noãn bào của con, và nơi thiên thư có ghi rõ tất cả những phần của nó, ghi về thời kỳ (những phần đó) được thành hình và lúc nó chưa được thành hình nữa kia.”

Vàng, ngay cả khi noãn bào nấp sau trong tử cung, Thượng Đế vẫn thấy rõ sự phát triển và chứng kiến xương tủy hình thành. Đối với Ngài “đêm sáng tựa ban ngày” (câu 12), không có gì che dấu được hết. Trên phương diện y học, nhau (placenta) đã đùm bọc bào thai tránh khỏi bị ... mẹ nó đẩy ra ngoài như một vật lạ.

Từ thuở thụ tinh, “tất cả những phần” của cơ thể chúng ta đều được “ghi” lại dưới hình thức mã số di truyền trong lòng mẹ. Riêng “thời kỳ được hình thành” theo thứ tự sẵn có tùy thuộc vào vô số những “đồng hồ sinh học” của cơ thể. Những đồng hồ ấy đã được lập “programme” sẵn trong các gene.

David, vị vua Do Thái trên, lúc bấy giờ nào biết chi những kiến thức khoa học ấy, nhưng Chúa Trời Giê-hô-va, Đấng đã cảm ứng cho David viết nên lời thơ ấy biết rất tận tường, vì Ngài là Tạo Hóa, làm ra loài người. Nhiều nhà bình luận Thánh Kinh đã nghi ngờ việc David là soạn giả những lời thơ trên, nhưng có một điều không ai chối cãi được, đó là phần Thi Thiên của Kinh Thánh đã được viết nhiều thế kỷ trước khi Jésus Christ giáng sinh.

Kinh Thánh nhấn mạnh việc ngừa bệnh.

Một cuộc nghiên cứu về Bộ Luật của Chúa Trời ban cho dân tộc Do Thái qua trung gian lão trượng Moise 15 thế kỷ trước khi Con Trời là Jésus giáng sinh đã cho thấy được Ngài đặt trọng tâm vào việc

ngừa bệnh. Ví dụ Phục Truyền luật lệ ký 23:13 (chương 23 câu 13) chép rằng: “Trong dụng cụ tùy thân phải có sẵn một cây cọc, khi nào muốn đi ngoài, phải bới một cái lỗ, xong rồi lấp kỹ phân lại”. Lời dạy phải chôn phân ấy là một biện pháp phòng bệnh rất cấp tiến vào thời đó (khi mà kiến thức về vi trùng chưa hề có) để chống lại các loại bệnh như salmonellose, shigellose, thương hàn và vô số bệnh khác có tính chất kiết lỵ do ruồi nhặng truyền lây, những căn bệnh mà thậm chí ngày nay vẫn còn gây bao ngàn nạn nhân tại các xứ sở mà biện pháp phòng ngừa trên không được tôn trọng.

Phần Kinh Lêvi ký, chương 11 ngụ ý rằng sâu bọ, loài gặm nhấm (như chuột) và nhất là nước bẩn có thể là yếu tố gây bệnh. Quả thật, tuy về ngoài chẳng lộ liễu, nhưng Kinh Thánh đã hoàn toàn đặt nền móng cho nguyên tắc của nguồn gốc vi trùng gây bệnh, và pho sách đã tiến bộ hàng ngàn năm trước Leuwenhock (1683) và Pasteur (thế kỷ XIX). Tương tự, điều này cũng đã được thể hiện qua biện pháp kiểm dịch (quarantaine) bắt buộc cho người phong cùi, theo Lêvi ký, chương 13.

Các thức ăn cấm được liệt kê trong Lêvi ký 11:13-20 bao gồm những loại thú phá hoại như ó, ung, cú mèo và các loài ăn tử thi như quạ và kên kên. Được xếp hạng cuối cùng trong dãy thực phẩm, các loài chim đó chứa trong thịt một lượng rất lớn chất toxine độc hại. Riêng các loài thú được xếp hạng khúc đầu thì chứa

toxine kém hơn nhiều, khác hẳn các loài chim săn mồi và ăn tử thi luôn chứa đầy chất ấy với lượng cao.

Bộ luật Moise cho phép ăn một số loài ăn cỏ không nằm trong bảng liệt kê chứa toxine trên. Ngoài ra, vài loại thịt cấm ăn vì có thể chứa ký sinh trùng gây mộng mủ, như lãi kim chẳng hạn.

Sự cấm chỉ hấp thụ máu được Bộ Luật nhắc nhở nhiều lần, giờ đây, 3500 năm sau, lại hóa ra hữu lý (Sáng thế ký 9:4, Lêvi ký 3:17; 7:26; 17:10-16; 19:26; Phục Truyền luật lệ ký 12:16; 15:23). Điều luật này lại được tái xác nhận trong sách Tân Ước, phần Công vụ các Sứ đồ 15:20, 29 và 21:25. Ngày nay, dù trong khoa chữa trị bằng thẩm tích (dialyse), tim phổi nhận tạo hoặc giải phẫu học nói chung, y học đã bắt đầu hạn chế tới mức tối đa, hoặc loại bỏ hẳn, việc sử dụng máu của người hiến máu. Hàng loạt chứng viêm gan (hépatite), đại bệnh nan y SIDA (AIDS), nhiễm vi khuẩn cytomegalovirus và vô khối loại bệnh khác di chuyển qua máu đã là bằng chứng đau lòng cho việc con người ít để tâm đến những gì Thượng Đế đã căn dặn trên giấy trắng mực đen hần hoi.

Vận động cơ thể, được Kinh Thánh nhìn nhận có hiệu quả tốt, là điều cần thiết cho sức khỏe. Mỗi tuần tập thể dục 3 lần, mỗi lần 20 phút, cũng đủ làm giảm bớt nguy cơ rối loạn tim và mạch máu. Tập vận động sẽ làm tăng loại cholestérol “tốt” HDL, tăng năng lượng, khiến cơ thể dẻo dai, tinh thần thoải mái hơn.

Tuy nhiên, dấu công nhận giá trị vận động, Kinh Thánh vẫn đặt hàng đầu 1 hoạt động quan trọng hơn nữa: đó là tinh thần. Kinh Thánh nói: “Vận động cơ thể là hữu ích cho ít việc, nhưng lòng sùng kính là hữu ích cho mọi sự, vì nó chứa đựng lời hứa cho cuộc sống hiện tại và cuộc sống sẽ đến mai sau.” (I Timôthê 4:8)

Những nguyên lý tinh thần do Kinh Thánh dạy bảo lập nên một sự che chở không gì sánh kịp để chống lại các thứ bệnh tình dục di truyền, các bệnh này tuy đã xuất hiện từ xa xưa nhưng lại không được định tính hoặc thậm chí ngờ đến bởi các lương y. (Xuất Êđiptô ký 20:14; Rô-ma [La Mã] 1:26,27; I Côrinhtô 6:9,18; Galati 5:19)

Một quyển sách khoa học rất chuẩn xác.

Hippocrate, lương y người Hy Lạp vào thế kỷ V và IV trước công nguyên, thường được xem như “cha đẻ của y khoa”. Thế nhưng phần lớn những gì Kinh Thánh bàn về bệnh hoạn đều được Moïse viết khoảng 1000 năm trước khi Hippocrate lọt lòng mẹ nữa kia. Thật đáng lưu ý lời sau đây của một bác sĩ trong bức thư ông viết gửi báo American Medical Association News: “Trong giới khoa học có kiến thức nhất, nơi mà các nghiên cứu gia đã thực hiện những công trình tốt đẹp nhất, người ta đi đến kết luận rằng Kinh Thánh là một quyển sách khoa học chuẩn xác cao độ (...) Những dữ kiện liên quan đến sự sống, sự quan sát bệnh lý, về y học phòng bệnh và trị bệnh do Kinh Thánh trình bày

nhìn từ xa đã thấy cao siêu, về phương diện độ chính xác lẫn phương diện kiến thức đơn thuần, hơn hẳn các lý thuyết của Hippocrate, những lý thuyết này có nhiều phần chưa được chứng minh, và nhiều phần khác hoàn toàn sai lầm.”

Trong tác phẩm *Thánh Kinh và y học hiện đại* (Anh Ngữ), bác sĩ Rendle Short lưu ý rằng: Tại các quốc gia lân bang cổ đại của Do Thái (Israel), các luật lệ về vệ sinh công cộng, nếu có tồn tại đi chăng nữa, đều hoàn toàn sơ đẳng. Ông viết thêm: “Quả thật đáng lấy làm lạ khi một quyển sách như Kinh Thánh, mà người ta bảo không dính chi đến khoa học, lại bao hàm 1 sắc luật y tế. Và cũng vô cùng quái lạ khi có 1 dân tộc mới chân ướt chân ráo thoát khỏi ách nô lệ (dân Do Thái thoát ách Ai Cập vào năm 1513 trước Công Nguyên), thường xuyên bị xâm lăng, và thỉnh thoảng bị kẻ thù bắt đi đầy ải, mà lại có được trong bộ quốc thư của mình một sắc luật y tế khôn ngoan và hợp lý đến thế.”

Những rối loạn tâm thể học.

Kinh Thánh cũng đã biểu lộ sự hơn hẳn trên mặt khoa học khi pho sách ấy nói về bản chất tâm thể học (psychosomatique) của một vài loại rối loạn, và điều đó đã được viết lâu lắc lâu lơ trước khi người ta đồng thanh nhìn nhận ngày nay rằng giữa cơ thể và tâm tư có liên hệ chặt chẽ với nhau. Ngoài ra, sự giải thích về ảnh hưởng của tinh thần lên sức khỏe thể xác là 1

kiểu mẫu rất minh bạch. Ta có thể đọc thấy nơi Châm Ngôn 17:22 rằng: “Một con tim vui vẻ làm điều tốt như thể liều thuốc chữa, nhưng một tinh thần ủ dột làm khô khốc trong xương.” Nên chú ý đây không phải là một lời trù dập, mà chỉ là một nhận xét sự thể mà thôi. Lời Kinh trên không nhằm thúc giục người rầu rĩ hãy vui lên, vì đó đâu phải chuyện dễ!

Giữ vững tâm trạng lạc quan rất tốt cho sức khỏe. Ngược lại sự âu lo là trạng thái bi đát có thể hại vô cùng. “Nỗi lo âu trong con tim người làm con tim ấy quặn cong, nhưng một lời nói lành làm nó hân hoan” (Châm ngôn 12:25). Riêng Châm Ngôn 18:14 đáng cho ta chú ý: “Tinh thần con người có thể chịu đựng bệnh tình; nhưng nếu tinh thần ảo não thì ai có thể chịu đựng nữa?” Câu Kinh này cho thấy người ta có thể đối chọi bệnh hoạn tốt hơn nếu tinh thần biết hỗ trợ cho thể xác.

Luận về giá trị tâm lý của Bài Thuyết Trên Núi do Jésus Christ trình bày (Chương 5, 6 và 7 của Phúc Âm Mathiô), bác sĩ tâm thần James Fisher đã nói: “Nếu quý vị lấy toàn bộ những bài viết trong đó các bác sĩ tâm lý và tâm thần có tay nghề nhất nói về vệ sinh tâm trí, nếu quý vị loại bỏ đi nét văn chương hoặc chi tiết thừa, và nếu quý vị để cho các thi nhân đại tài nhất diễn tả qua lời thơ gãy gọn cái vốn liếng kiến thức khoa học ấy, thì quý vị chỉ đạt được một mảnh vụn nhỏ vừa vụn về vừa không trọn vẹn của Bài Thuyết Trên Núi. Càng so

sánh lại càng thêm thẹn cho kiến thức ấy.” — A Few Buttons Missing, trang 273.

Sự can hệ của tinh thần trong bệnh trạng không có nghĩa loại trừ nguyên cơ thể chất. Do đó cần phải bắt đầu bằng chữa trị bệnh hoạn thể xác, nhận định thực trạng, nhưng đồng thời nên khuyến khích bệnh nhân hãy lạc quan, giúp họ chịu nổi căn bệnh. Điểm này rất quan trọng, nhất là trong trường hợp căn bệnh ấy không có biện pháp cứu chữa nào hữu hiệu — ít ra trong hệ thống thể giới hiện nay.

Sau tội lỗi Adam, sự chết đã trở thành di sản của hậu thế loài người (Rôma 5:12). Thành thử, nếu ai có vấn đề sức khỏe, cũng đừng kết luận tự động rằng tinh thần người đó chẳng ổn. Hãy nhớ kỹ điều đó mỗi khi ta giúp đỡ chăm sóc cho những ai bị suy nhược về tâm lý.

Vâng, chỉ ít dòng thôi, vì thời gian giới hạn không thể nào chúng ta diễn tả được tất cả giá trị trực tiếp và huy hoàng của Kinh Thánh. Đó không phải một cuốn sách tôn giáo mơ hồ viễn vông, mà ngược lại vô cùng thực tế cho đời sống. Một thông điệp đến từ Thượng Đế toát ra nỗi quan tâm của Ngài cho cuộc sống loài người, bởi Ngài là cha đẻ của sự sống. (Giăng 5:26)

Ta vừa nói về tác dụng của Kinh Thánh trong chữa và phòng bệnh. Nhưng dù thế nào, con người cũng phải chết, đó không phải ý muốn của Chúa Trời (Mathiơ 22:32; II Phierơ 3:9) Ngài đã nói về một

cuộc chữa trị rộng rãi bao la hơn, tuyệt đối hơn cho nhân loại trong tương lai khi mà “không còn nước mắt, chết chóc, tang tóc, ta thán, đau thương” gì nữa trên địa cầu này (xem Khải Huyền 21:3-5), khi mà mọi bệnh tình đều tan mất (Êsai 35:5,6) như Jésus đã từng thí dụ lúc Ngài còn dưới thế khi chữa lành và hồi sinh người chết. Tuổi thọ con người bỗng tăng vọt trên quả đất (Thi Thiên 37:29), và chính quả đất cũng sẽ trở nên như một cõi địa đàng, như những Tahiti hoặc Côte d’Azur mở rộng toàn cầu! ...

Ồi có lẽ chuyện ấy không mấy ai tin đâu, cũng như ông bà cũng ta ngàn xưa đâu chịu tin vào thế kỷ XX sẽ có loài chim sắt tên gọi phi cơ! Nếu

như con người cát bụi này mà còn thực hiện được cái giấc mơ không tưởng ấy của Léonard de Vinci, thì chẳng lẽ Thượng Đế vạn năng lại không thực hiện được lời hứa của Ngài chăng (Mathiơ 19:26). Ngài không hề nói dối (Tit 1:2) ... “Không một lời nào của Thượng Đế Giê-hô-va đã phán mà lại không ứng nghiệm. Tất cả đều linh ứng thành hiện thực cho các con ...” (Giôsuê 23:14) Chúng ta hãy chờ xem, và trong khi chờ đợi, tại sao chúng ta không thử tìm hiểu về Kinh Thánh kia nhỉ? •

Theo tạp chí Réveillez-vous,
Nov 1991

Con trai của một AHCC

PHÂN ƯU

Được AH Lê Văn Lắm tin cho biết:

Kiến Trúc Sư PHẠM KHÁNH CHÙ

nguyên Phụ Tá TGD. Kiến Thiết,
đã từ trần ngày 10 tháng 12 năm 1991, tại Pháp,
hưởng thọ 82 tuổi.

Ái Hữu Công Chánh xin thành thật phân ưu cùng gia đình KTS. Phạm Khánh Chù và xin cầu chúc hương hồn Cự Phạm Khánh Chù sớm tiêu điều cõi Phật.

Sau đây là điện tín phân ưu của Hội Kiến Trúc Sư:

“FAMILLE PHAM KHANH CHU
NOTRE PEINE EST PROFONDE
SOMMES DE TOUT COEUR PRIÉS DE VOUS.”

Association Architecte Vietnamien